

Arrest

nr. 303 147 van 13 maart 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: **X**
 wettelijk vertegenwoordigd door zijn moeder X

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat K. STOROJENKO**
 Franklin Rooseveltlaan 348 / 3
 9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, handelend in de hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordigster van haar minderjarig kind X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 3 november 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 oktober 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 januari 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 januari 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat K. STOROJENKO en van attaché A. VAN STEEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Georgische nationaliteit en van Tsjetsjeense origine te zijn, komt samen met zijn moeder België binnen op 9 juli 2021. Diezelfde dag verzoekt verzoekers moeder om internationale bescherming; verzoek dat op basis van artikel 57/1, § 1, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) ook in verzoekers naam, als vergezellende minderjarige, wordt ingediend.

Op 12 mei 2022 verklaart de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) het verzoek van verzoeksters moeder kennelijk ongegrond en wordt haar internationale bescherming geweigerd. Op 21 oktober 2022 wordt het door verzoekers moeder tegen deze beslissing ingestelde beroep door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) verworpen bij arrest nr. X.

1.2. Op 7 november 2022 dient verzoeker zelf, als begeleide minderjarige, een verzoek om internationale bescherming in. Op 19 oktober 2023 neemt de commissaris-generaal ten aanzien van verzoeker de beslissing houdende niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige). Dit is de thans bestreden beslissing, die op 23 oktober 2023 aan verzoekers moeder aangetekend wordt verzonden, en die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

Je verklaarde een Georgisch staatsburger van Tsjetsjeense origine te zijn. Je werd geboren op 15 mei 2009 in het Georgische dorp Duisi en bent dus minderjarig. Jouw vader stierf toen je 10 maanden oud was. Volgens de Tsjetsjeense tradities is de familie van jouw vader, meer bepaald jouw grootouders, sindsdien verantwoordelijk voor jouw opvoeding. Jij wilde echter bij jouw moeder blijven en ook jouw moeder wilde jou niet afstaan aan jouw grootouders. Daarom ontvluchtten jullie Georgië in april 2021. Jullie reisden naar Turkije, waar jullie ongeveer twee maanden verbleven. Nadien moesten jullie ook daar vluchten omdat de familie van jouw vader wist waar jullie verbleven en jouw grootouders jou wilden terugnemen. Daarom kwamen jullie naar België, waar jouw moeder op 9 juli 2021 om internationale bescherming vroeg. Op 16 mei 2022 verklaarde het CGVS het verzoek van jouw moeder, dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in jouw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend, kennelijk ongegrond omdat jullie afkomstig waren uit een veilig land van herkomst en de door jouw moeder ingeroepen vluchtmotieven ongeloofwaardig bevonden werden. Het beroep dat jouw moeder tegen deze beslissing instelde, werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 21 oktober 2022 verworpen. Jouw moeder tekende geen verder beroep aan bij de Raad van State, maar diende op 7 november 2022 in jouw hoofde een eigen verzoek om internationale bescherming in. Jij kan immers nog steeds niet naar Georgië terugkeren omwille van de problemen met de familie van jouw vader, die jou in het verleden mishandelde en die ermee gedreigd heeft jouw moeder te vermoorden en jou te ontvoeren.

Ter staving van jouw verzoek om internationale bescherming werden volgende stukken neergelegd: drie medisch-psychologische attesten, een verslag van een verhoor door de politie en een audiofragment.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratieve dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd jouw verzoek behandeld door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen en dergelijke verzoeken op een dito wijze te behandelen. Jij werd opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud op het CGVS op 12 januari 2023. Om medische redenen kon je echter niet op dit onderhoud aanwezig zijn. Daarom werd jou op 12 januari 2023 een schriftelijk verzoek om inlichtingen toegestuurd om jou de kans te geven om de redenen voor jouw persoonlijke verzoek om internationale bescherming uiteen te zetten en alle beschikbare stavingsstukken over te maken. Op 13 februari 2023 ontving het CGVS van jouw advocaat een antwoord op dit verzoek om inlichtingen, inclusief een psychologisch attest d.d. 29/9/2022. Jouw advocaat deelde ook mee dat je bereid was om door het CGVS gehoord te worden. Op 29 maart 2023 maakte jouw advocaat nog een bijkomend psychologisch attest d.d. 6/1/2023 over. Gezien het verzoek van jouw advocaat om gehoord te worden, werd je door het CGVS opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud op 24 augustus 2023. Op vraag van jouw advocaat, die in die periode in verlof ging, werd het persoonlijk onderhoud uitgesteld naar 11 september 2023. Het CGVS gaf, in navolging van de aanbevelingen in het psychologisch attest d.d. 6/1/2023, de toestemming om je tijdens dit onderhoud te laten bijstaan door een vertrouwenspersoon. Zelf haalde je in het kader van de vragenlijst ‘bijzondere procedurele noden’ DVZ geen elementen aan die jouw deelname aan onderhavige procedure zouden beïnvloeden of bemoeilijken. In jouw verdere verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken vertelde je wel dat je nierstenen gehad had, maar je het op dat moment goed stelde (Verklaring DVZ, nr. 31). Jouw voogd (moeder) haalde bij de Dienst Vreemdelingenzaken evenmin enig element aan dat jouw deelname aan onderhavige procedure zou beïnvloeden of bemoeilijken. Uit het medisch attest d.d. 29/9/2022 blijkt dat jij in juni 2022 werd aangemeld bij de psychologische praktijk omwille van emotionele moeilijkheden, meer bepaald stemmingswisselingen, depressieve gevoelens en angsten, en je een groot verantwoordelijkheidsgevoel draagt ten aanzien van jouw moeder. Op basis van de gesprekken kan volgens de behandelende psycholoog gesteld worden dat je verschillende ingrijpende, traumatische gebeurtenissen hebt meegemaakt en onveiligheid hebt gekend in het verleden. Ook op dat moment leefde je in onzekerheid door de lopende asielprocedure en in angst door de druk die jouw paternale familie jou en

jouw moeder oplegt, wat een merkbare negatieve impact had op jouw functioneren. Uit het attest d.d. 6/1/2023 blijkt voorts dat je je omwille van de druk vanwege jouw paternale familie ook op straat vaak onveilig voelt en het gevoel hebt dat je achtervolgd of in het oog gehouden wordt, wat leidt tot voortdurende alertheid, mentale stress, angst en nachtmerries. Ook de lopende asielprocedure legt duidelijk druk op jou en zorgt voor veel onzekerheid en onduidelijkheid betreffende de toekomst. Het interview triggert jouw groot verantwoordelijkheidsgevoel en geeft jou stress, die gepaard gaat met vervelende lichamelijke klachten, slaapmoeilijkheden en nachtmerries. Ook de taal en het niet weten of er een juiste tolk aanwezig kan zijn, bezorgt je stress. Je bent bang dat je de vragen niet zou verstaan of niet zou kunnen zeggen wat je zou willen of bedoelen. Omwille hiervan wilde je tijdens jouw interview bijgestaan worden door een vertrouwenspersoon, wat ook door jouw psycholoog als aangewezen werd beschouwd. Aan dit verzoek werd tegemoet gekomen. Nergens uit deze attesten blijkt echter dat jouw cognitieve capaciteiten zouden zijn aangetast. Bij aanvang van het persoonlijk onderhoud meldde je dat je gestresseerd was. Niettemin je je gestresseerd voelde, zei je dat je je in staat voelde om het persoonlijk onderhoud te volbrengen. Er werd je gevraagd om het onmiddellijk te zeggen indien het voor jou niet meer zou lukken alsook indien je een pauze nodig zou hebben. Je stemde hiermee in (CGVS, p. 2-3). Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat het gesprek op vlotte en serene wijze is verlopen en er zich tijdens het onderhoud geen problemen of incidenten hebben voorgedaan. Je gaf aan de tolk goed te begrijpen (CGVS, p. 3). Je begreep de vragen en kon ze ook beantwoorden. Na afloop van het onderhoud gaf je aan dat het onderhoud normaal verlopen was. Je was heel bang, maar uiteindelijk was het persoonlijk onderhoud niet zo beangstigend (CGVS, p. 13). Jouw advocaat voegde toe dat hij meende dat je bij de schriftelijke procedure meer op jouw gemak was en iets meer hebt kunnen vertellen omdat je het verzoek om inlichtingen hebt ingevuld in aanwezigheid van jouw vertrouwde psycholoog en een tolk Tsjetsjeens, die altijd voor jou tolkt (CGVS, p. 15). Jouw advocaat maakte echter geen melding van enig probleem betreffende het verloop van het persoonlijk onderhoud. Ook jouw vertrouwenspersoon had geen enkele opmerking ter zake (CGVS, p. 15). Aangezien er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden werd met zowel jouw medisch-psychologische toestand, jouw jeugdige leeftijd en maturiteit als met de algemene situatie in jouw land van herkomst, er gehoor werd gegeven aan jouw vraag tot horen, je verzoek om tijdens het persoonlijk onderhoud te worden bijgestaan door een vertrouwenspersoon werd ingewilligd en jouw advocaat en vertrouwenspersoon tijdens het persoonlijk onderhoud in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen, kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan jouw verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er voor een verzoek om internationale bescherming, dat overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid in zijn naam werd ingediend, een eindbeslissing werd genomen. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit het geheel van elementen in jouw administratieve dossier dat jouw verzoek om internationale bescherming grotendeels berust op dezelfde gronden die jouw moeder aanhaalde ter staving van haar verzoek van 09/07/2021, waarvoor de beslissing nu definitief is. Uit jouw verklaringen bij de DVZ en het CGVS en jouw schriftelijk antwoord op het verzoek om inlichtingen van het CGVS blijkt immers dat je bij terugkeer naar Georgië vreest dat je ontvoerd zal worden door de familie van jouw vader, door wie je overeenkomstig de Tsjetsjeense tradities opgevoed moet worden omdat jouw vader dood is. In het verleden werd je reeds door hen gekidnapt en eveneens mishandeld. In dat geval zal je geen kindertijd hebben. Daarnaast vreest je dat de familie van jouw vader jouw moeder zal vermoorden aangezien ze hiermee reeds bedreigd hebben (Vragenlijst CGVS, nr. 3.4-3.5; antwoord VOI, vraag 1-3; CGVS, p. 6-7 en 10-12). Daarnaast kan je niet naar Georgië terugkeren omdat je onvoldoende Georgisch kent (antwoord VOI, vraag 2).

Wat betreft de door jou ingeroepen problemen met de familie van jouw vader, dient andermaal benadrukt te worden dat jouw moeder deze problemen reeds inriep in het kader van haar eigen verzoek om internationale bescherming. Het CGVS oordeelde dienaangaande dat jouw moeder er niet in slaagde deze problemen aannemelijk te maken. Zo waren de verklaringen van jouw moeder op verschillende punten manifest tegenstrijdig met de verklaringen die ze had afgelegd tegenover de Duitse asielinstanties, meer bepaald over jullie verblijfplaatsen na de dood van jouw vader, de stappen die jouw moeder zou hebben ondernomen om hulp te krijgen voor de problemen met de familie van jouw vader en haar eigen gezinssituatie. Daarnaast kon jouw moeder geen documenten voorleggen om haar verklaringen over haar pogingen tot het verkrijgen van bescherming te staven. Zodoende bood jouw moeder geen zicht op de werkelijke situatie omtrent het hoederecht over jou, haar verstandhouding met de familie van jouw vader en de manier waarop de familie van jouw vader jou zou hebben opgevoed of behandeld. Deze beslissing en beoordeling werden in beroep door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd bij arrest van 21/10/2022. Jij noch jouw advocaat of vertrouwenspersoon haalde enig element aan dat de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid kan

ombuigen. Jouw advocaat wierp wel op dat een andere beoordeling zich opdringt omdat Georgië niet langer een veilig land is. Dit is een nieuw element ten aanzien van het dossier van jouw moeder, dat beoordeeld werd op het moment dat Georgië wel nog een veilig land was (CGVS, p. 15). Zij er echter op gewezen dat jouw advocaat nalaat te concretiseren hoe het feit dat Georgië niet langer als veilig land wordt beschouwd een ander licht werpt op de eerdere beoordeling van het verzoek om internationale bescherming in hoofde van jouw moeder. Hij beperkt zich tot de stelling dat het feit dat Georgië geen veilig land meer is, betekent dat er geen vermoeden meer is dat de autoriteiten jou zullen beschermen bij terugkeer (CGVS, p. 15). Er dient echter benadrukt te worden dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het kader van het verzoek om internationale bescherming van jouw moeder oordeelde dat het voorgehouden gebrek aan beschermingsmogelijkheden in Georgië in dit kader, onder meer deze voor een vrouw/weduwe van de etnie van jouw moeder en in haar regio van herkomst, verder niet dienstig is omdat er geen geloof kan worden gehecht aan de door jouw moeder ingeroepen asielmotieven. Het loutere feit dat Georgië geen veilig land van herkomst meer is, kan echter geen ander licht werpen op de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid, zodat deze gehandhaafd blijft.

Ook de stavingsstukken die ter staving van jouw verzoek om internationale bescherming werden neergelegd kunnen de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid niet ombuigen. Zij er vooreerst op gewezen dat documenten op zich niet vermogen om de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Documenten hebben slechts een ondersteunende waarde, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Betreffende het medisch-psychologisch attest d.d. 29 september 2022 oordeelde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen reeds dat dit attest, net zoals de andere door jouw moeder in het kader van haar beroepsprocedure neergelegde medische attesten, niet volstond om te kunnen besluiten tot de geloofwaardigheid van haar vluchtmotieven en de waarachtigheid van de aangevoerde nood aan internationale bescherming. Hoewel zulke attesten, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de zaak en met de concrete, hierin opgenomen gegevens, zouden kunnen gelden als begin van bewijs voor het asielrelaas, kunnen zij op zich geenszins volstaan om te besluiten tot de geloofwaardigheid van een aangehaald relaas en een nood aan internationale bescherming. Documenten hebben immers enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig relaas te herstellen. Een medisch attest vormt bovendien geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de hierin vastgestelde verwondingen werden opgelopen. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen. Dit geldt nog des te meer in het geval van een psycholoog. Een psycholoog is namelijk meer afhankelijk van hetgeen hem door de patiënt verteld wordt, in tegenstelling tot een arts, die aan de hand van fysieke vaststellingen, los van hetgeen een patiënt hem vertelt, de medische problemen kan constateren. Bijkomend kan in het kader van het voorgaande en waar in de neergelegde psychologische attesten aangegeven wordt dat het niet aangewezen zou zijn dat jij en jouw moeder zouden worden teruggestuurd naar jullie land van herkomst, nog worden opgemerkt dat jouw moeder geheel niet aannemelijk maakt dat haar voorgehouden psychische problemen en/of die van jou in haren hoofde en/of in hoofde van jou op zich vervolging zouden uitmaken of dat zij op basis hiervan vervolging zou(den) riskeren. Evenmin reikt zij enig begin van bewijs aan waaruit kan worden afgeleid dat dergelijke vervolging of een eventueel gebrek aan behandeling enig verband zou vertonen met één van de in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet bepaalde vervolgingsgronden of zou kunnen lijden tot vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin. Tevens dient te worden opgemerkt dat deze problemen gelet op het bepaalde in artikel 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet geen verband houden met de criteria zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming en dat zij zich voor de beoordeling van deze problemen dient te richten tot de geëigende procedure, aldus de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Bovenstaande beoordeling geldt evenzeer voor de psychologische attesten d.d. 6 januari 2023 en 25 september 2023 die ter staving van jouw verzoek werden neergelegd. Uit het attest d.d. 6 januari 2023 blijkt dat jij in juni 2022 werd aangemeld omwille van emotionele moeilijkheden, meer bepaald stemmingswisselingen, depressieve gevoelens en angsten en het feit dat je een groot verantwoordelijkheidsgevoel ten aanzien van je moeder met je meedraagt. Op basis van de gesprekken kan gesteld worden dat je verschillende ingrijpende, traumatische gebeurtenissen hebt meegemaakt en onveiligheid hebt gekend in het verleden. Actueel leef je nog steeds in angst en onveiligheid door de druk vanuit jouw paternale familie. Je krijgt beangstigende boodschappen van jouw paternale familie waarin gedreigd wordt jou te ontvoeren indien je niet naar hen zou terugkeren. Je voelt je ook op straat vaak onveilig en hebt het gevoel achtervolgd of in het oog gehouden te worden, wat leidt tot voortdurende alertheid mentale stress, angst en nachtmerries. Ook de lopende asielprocedure legt duidelijk druk op jou en zorgt voor veel onzekerheid en onduidelijkheid betreffende de toekomst. Het interview triggert jouw groot

verantwoordelijkheidsgevoel en geeft jou stress, die gepaard gaat met vervelende lichamelijke klachten, slaapproblemen en nachtmerries. Omwille hiervan wilde je tijdens jouw interview bijgestaan worden door een vertrouwenspersoon, wat ook door jouw psycholoog als aangewezen wordt beschouwd. Het attest van 25 september 2023 vermeldt daarnaast ook de thema's waarrond in de eerste fase van de therapie werd gewerkt, het feit dat je een evolutie hebt doorgemaakt, de zaken waarrond tijdens de sessies werd gewerkt en het feit dat jij en jouw moeder vragende partij zijn om de begeleiding verder te zetten. Ook hier dient erop gewezen te worden dat deze attesten wat betreft de vastgestelde klachten en de oorzaak ervan hoofdzakelijk gebaseerd zijn op jouw persoonlijke verklaringen. Voorts verwijzen beide attesten slechts in algemene bewoordingen naar "verschillende ingrijpende, traumatische gebeurtenissen [...] en onveiligheid" in jouw verleden en de druk van jouw paternale familie. Op basis van deze attesten kan evenmin onomstotelijk geconcludeerd worden dat de verklaarde moeilijkheden waarmee je kampt, vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zouden uitmaken of hiertoe aanleiding zouden geven bij terugkeer.

Ook het verslag van het verhoor door de politie werd reeds neergelegd in het kader van de beroepsprocedure betreffende het verzoek om internationale bescherming in hoofde van jouw moeder. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oordeelde dienaangaande dat dit document, waaruit blijkt dat jouw moeder klacht ging indienen wegens poging tot kindervervoer naar het buitenland in opdracht van haar (ex-)schoonfamilie, evenmin afbreuk kan doen aan de vaststellingen betreffende de ongeloofwaardigheid van haar vluchtrelaas. Hieruit blijkt namelijk slechts dat jouw moeder klacht ging indienen en een aantal verklaringen ging afleggen bij de politie in België. Nergens blijkt daarbij dat deze eenzijdige, door jouw moeder afgelegde verklaringen zouden zijn onderzocht op hun waarachtigheid of zouden stroken met de waarheid. Gezien dit stuk enkel een aantal eenzijdige beweringen vanwege jouw moeder bevat, vermogt dit geenszins om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid van haar verklaarde asielrelaas. Jij noch jouw advocaat of vertrouwenspersoon brengt enig element aan dat deze beoordeling kan ombuigen.

Het audiofragment met bedreigingen vanwege jouw oom (zie antwoord VOI) ten slotte kan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid evenmin herstellen. Hiervan kan immers de authenticiteit niet worden vastgesteld noch waar, wanneer en in welke omstandigheden het audiobERICHT werd opgenomen. Een dergelijk bericht is bovendien makkelijk manipuleerbaar, zodat eenieder een dergelijk audiobERICHT kan (laten) opnemen.

Daarnaast haalde je aan dat je niet naar Georgië kan terugkeren omdat je het Georgisch onvoldoende machtig bent (Antwoord VOI, vraag 2). Jij noch jouw advocaat of vertrouwenspersoon maakte echter aannemelijk hoe het feit dat je het Georgisch niet voldoende machtig bent bij terugkeer in jouw hoofde aanleiding zou geven tot een intentionele bedreiging van jouw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit. Zij er bovendien op gewezen dat uit jouw verklaringen blijkt dat je in Georgië twee jaar naar school ging (CGVS, p. 6) en de lessen er in het Georgisch gegeven werden (CGVS, p. 7), zodat je op zijn minst een (beperkte) basiskennis van het Georgisch hebt. Op de vraag of je geen Georgisch zou kunnen leren, antwoordde je dat het niet mogelijk is om Georgisch te leren als je het niet vanaf je kindertijd leert, zoals jouw moeder bijvoorbeeld, omdat de taal en de letters moeilijk zijn. Je werd erop gewezen dat je wel al een beetje Georgisch geleerd had op school in Georgië en er werd je gevraagd waarom je dat niet opnieuw en verder zou kunnen leren. Je legde uit dat je maar Georgisch leerde tot je 10j oud was, je in die periode nog niet de helft van het Georgisch hebt kunnen leren en je het daarna vergeten bent omdat je het niet meer sprak. Uiteindelijk gaf je toe dat je het Georgisch wel zou kunnen herhalen en je het ook zou kunnen leren spreken, maar mogelijk niet hoe je het moet schrijven omdat ze andere letters hebben. Op de vraag waarom het voor jou niet mogelijk zou zijn om in het Georgisch te leren schrijven aangezien je ook al in het Engels hebt leren schrijven, antwoordde je opnieuw dat de Georgische letters moeilijk zijn. Je vervolgde dat je al Engels en Russisch had geleerd en er gelijkenissen zijn tussen die beide, maar er ook Georgiërs zijn die het moeilijk hebben om in hun eigen taal te schrijven (CGVS, p. 12-13). Hoewel begrip kan worden opgebracht voor het feit dat het verder leren van het Georgisch voor jou bepaalde inspanningen, aanpassingen en mogelijk aanpassingsmoeilijkheden met zich meebrengt, volstaat dit niet om in jouw hoofde een intentionele bedreiging van jouw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit te concluderen en zodoende in jouw hoofde een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming te concluderen. Jij noch jouw advocaat of vertrouwenspersoon maakte immers aannemelijk dat jij niet in staat zou zijn je het Georgisch opnieuw en verder eigen te maken. Er werden ook geen objectieve stukken neergelegd waaruit blijkt dat het Georgisch een dermate moeilijke taal is dat het niet mogelijk is deze onder de knie te krijgen als je ze niet vanaf je kindertijd leert. Jouw advocaat stelde wel dat je enkel het Tsjetsjeens volledig beheerst en hij van mening was dat jouw Russisch ook niet zo goed is aangezien je vaak geen volledige zinnen maakt en heel conceptueel praat. Bijgevolg kan hij zich ook voorstellen dat jouw Georgisch niet goed is aangezien je slechts 2 klassen hebt beëindigd en dit sporadisch (CGVS, p. 15). Zij erop gewezen dat dit slechts de persoonlijke mening van jouw advocaat is en uit het loutere feit dat jouw Russisch niet zo goed is bezwaarlijk geconcludeerd kan worden dat je niet in staat zou zijn het Georgisch opnieuw en verder onder de knie te

krijgen. Temeer aangezien je ondertussen wel in staat was om Russisch, Engels en Nederlands en/of Frans te leren (CGVS, p. 12-13).

Volledigheidshalve zij nog toegevoegd dat jouw advocaat er in dit verband op wees dat jouw recht op onderwijs bij terugkeer naar Georgië tot in de kern zal worden uitgehold omdat er geen specifieke voorzieningen zijn om ervoor te zorgen dat je snel mee zal zijn met je medeleerlingen (CGVS, p. 15). Dit is echter slechts een blote bewering, die hij niet in concreto aannemelijk maakt en evenmin met enig objectief stuk staft. Bovendien blijkt hieruit geenszins de intentie vanwege de Georgische autoriteiten om burgers, met de middelen waarover de autoriteiten beschikken, redelijk onderwijs te ontzeggen en zo te vervolgen of ernstige schade toe te brengen. Ook dit motief volstaat zodoende niet om een eigen verzoek in jouw hoofde te rechtvaardigen.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat je geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.

(...)”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 57/1, § 4, 57/6, § 3, 6° en 62, § 2, van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van artikel 22bis van de Grondwet, van de rechten van het kind, artikel 24 van het Handvest betreffende de grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest), van de zorgvuldigheidsplicht en van het redelijkheidsbeginsel.

In eerste instantie wordt ingegaan op verzoekers kwetsbaar profiel omwille van zijn psychologische problemen en op de inhoud van de drie overgemaakte verslagen van de behandelend klinisch psycholoog van 22 september 2022, 6 januari 2023 en 25 september 2023. Verzoeker haalt aan dat de verwerende partij deze attesten bespreekt in het licht van de bijzondere procedurele noden, maar dat zij geen rekening houdt met zijn kwetsbaar profiel bij het beoordelen van de vrees bij terugkeer en de capaciteit om bescherming van de Georgische autoriteiten te zoeken.

Vervolgens werpt verzoeker op dat hij wel degelijk eigen elementen aanhaalt die niet dezelfde zijn als de elementen in het beschermingsverzoek van zijn moeder. Hij citeert de artikelen 57/1, eerste lid en 57/6, § 3, 6°, van de Vreemdelingenwet. Aangezien zijn moeder haar verzoek baseerde op zijn problemen (zij heeft problemen omdat hij door de familie van zijn vader wordt mishandeld en ontvoerd), kan volgens verzoeker onmogelijk worden gesteld dat hij, als minderjarige verzoeker, geen eigen elementen aanhaalt gelet op het feit dat hij het voorwerp van de problemen is. Hij riskeert ontvoerd te worden en van zijn moeder gescheiden te worden en het is hij die opnieuw mishandeld zal worden door zijn grootouders en die geen toekomst zal hebben. Volgens verzoeker kan de verwerende partij zich niet verschuilen achter de procedure van de moeder en stellen dat zijn verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk is.

Verzoeker hekelt voorts dat de verwerende partij het dossier van zijn moeder als uitgangspunt heeft genomen en voorafgaandelijk besloot dat niets wat hij doet of voorlegt zijn geloofwaardigheid ooit zal kunnen herstellen. Hij betoogt dat hij doorleefde en consistente verklaringen heeft afgelegd met betrekking tot de problemen met zijn grootouders en oom langs vaderskant. Hij deed zijn best om zo goed mogelijk op de vraag tot inlichtingen te antwoorden, ook al was dit geen evidente zaak. Zijn antwoorden op de schriftelijke vraag tot inlichtingen, aldus verzoeker, zijn samen met zijn psycholoog en vertrouwde Tsjetsjeense tolk opgesteld en zijn gedetailleerd en doorleefd. Het was voor verzoeker niet eenvoudig om hierover te praten en hij had verschillende emotionele reacties tijdens het gesprek, die door de psycholoog ook werden genoteerd.

Verzoeker stelt voorts dat zijn verklaringen ook tijdens het persoonlijk onderhoud consistent en doorleefd bleven waardoor ze ook geloofwaardig zijn.

Volgens verzoeker heeft de verwerende partij in de bestreden beslissing geen rekening gehouden met zijn verklaringen, noch met de voorgelegde psychologische attesten. In de bestreden beslissing wordt nergens gesteld dat zijn verklaringen ongeloofwaardig zouden zijn en uit de psychologische attesten blijkt dat hij verschillende ingrijpende, traumatische gebeurtenissen en onveiligheid heeft meegemaakt waardoor het luidens deze attesten niet aangewezen is dat hij zal worden teruggestuurd naar zijn land van herkomst. Verzoeker verwijst naar de rechtspraak van de Raad waaruit blijkt dat medische attesten een begin van bewijs kunnen uitmaken. Hij besluit dat de combinatie van de geloofwaardige en doorleefde verklaringen met de verschillende psychologische attesten, waaruit duidelijk blijkt dat hij verschillende ingrijpende en traumatische ervaringen heeft meegemaakt, wel degelijk een begin van bewijs vormen van de vervolgingsfeiten in zijn hoofd.

Voor verzoeker vormt de klacht van zijn moeder bij de politie op 14 september 2022 naar aanleiding van de bedreiging van ontvoering wel degelijk een begin van bewijs. Verzoeker hekelt dat (opnieuw) uitspraak werd gedaan op basis van de ongeloofwaardig bevonden verklaringen van zijn moeder en niet op basis van die van hem. Hij ziet niet in waarom zijn moeder zo ver zou gaan om leugenachtige verklaringen bij de politie af te leggen en bovendien doen de verklaringen van zijn moeder geen afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn eigen verklaringen.

Wat het neergelegde audiofragment van de bedreiging van zijn oom betreft, hekelt verzoeker dat dit bericht door de verwerende partij terzijde wordt geschoven zonder het op een degelijke wijze te onderzoeken en zonder de moeite te hebben gedaan dit te laten vertalen.

Vervolgens werpt verzoeker op dat rekening dient te worden gehouden met het feit dat Georgië op heden niet meer beschouwd wordt als een veilig land van herkomst. Er kan volgens hem immers niet meer vermoed worden dat hij in geval van terugkeer kan rekenen op de bescherming van zijn nationale autoriteiten en de Raad dient rekening te houden met deze nieuwe legislatieve ontwikkeling. De bewijslast in hoofd van verzoeker is aanzienlijk verlaagd, gelet op het wegvallen van het vermoeden dat hij door zijn nationale autoriteiten zal worden beschermd.

Nog volgens verzoeker blijkt uit de beschikbare landeninformatie dat slachtoffers van huiselijk geweld niet op bescherming kunnen rekenen in Georgië, wat hij onder verwijzing naar passages uit de COI Focus "*Georgië algemene situatie*" van 16 januari 2023, waarnaar hij de link opneemt, uitwerkt. Verzoeker besluit dat de bescherming voor slachtoffers van huiselijk geweld in Georgië eerder theoretisch is en dat er in de praktijk ernstige tekortkomingen zijn. Daar komt volgens hem nog de specifieke situatie van de Kisten in de Pankisi-kloof bij, wat ervoor zorgt dat hij ook binnen de traditionele mechanismen van geschillenbeslechting niet op de minste bescherming kan rekenen. Onder verwijzing naar een rapport uit 2020 over de klachtmechanismen voor de Kistgemeenschap, haalt verzoeker aan dat de Kisten in de Pankisi-kloof heel geïsoleerd leven en zich in de praktijk niet vaak bewust zijn van de mogelijkheid om naar de politie te gaan. De traditionele wetten van de Kisten verbieden het om naar de politie of het Georgisch gerecht te stappen. Het buiten spel zetten van de Raad van Ouderen wordt gezien als een schande en als een vorm van verraad. Bovendien is het voor vrouwen binnen deze gemeenschap nog moeilijker om de stap naar de politie te zetten gelet op het feit dat zij hiervoor de toestemming van een mannelijk familielid nodig hebben. De minderjarige kan deze stap niet zelfstandig zetten en dit zou overigens, net als voor vrouwen, leiden tot verstoting. Het is in de praktijk luidens het verzoekschrift dan ook zo dat de politie zich niet bezighoudt met familiale disputen in de Pankisi-kloof. De familiale conflicten worden binnen de Kistgemeenschap voor de Raad van Ouderen gebracht. Dit is een bemiddelingsorgaan met groot gezag binnen de gemeenschap. Deze Raad lost verschillende conflicten, waaronder disputen over hoederecht van kinderen, op volgens de geldende traditie of *Adat*, dewelke op veel punten overeenkomt met de Georgische wet. Echter komt volgens de *Adat* het hoederecht over de kinderen na een scheiding of het overlijden van de vader toe aan de familie. Verzoeker besluit dat hij niet beschermd zal worden door de Georgische autoriteiten, noch zal hij kunnen rekenen op de traditionele mechanismen van geschillenoplossing binnen zijn gemeenschap.

Tot slot gaat verzoeker nog uitgebreid in op het hoger belang van het kind, waar in de bestreden beslissing met geen woord over wordt gerept. Verzoeker verwijst en citeert verschillende nationale en internationale bepalingen. Hij is van oordeel dat de verwerende partij, waar zij stelt dat het feit dat hij onvoldoende het Georgisch machtig is en dat zijn recht op onderwijs tot in de kern zal worden uitgehold geen gevaar voor zijn leven of fysieke integriteit zouden kunnen uitmaken, geen rekening houdt met het hoger belang van het kind en het cumulatief effect van discriminatie, wat een daad van vervolging kan uitmaken. Het komt volgens verzoeker aan de verwerende partij toe een toekomstgerichte beoordeling van het risico op vervolging te maken.

2.1.2. Verzoekster vraagt de Raad op basis van het voorgaande hem te willen erkennen als vluchteling, ondergeschikt om hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en uiterst ondergeschikt om de bestreden beslissing te vernietigen.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog, benevens de in de uiteenzetting van zijn middel aangehaalde algemene landeninformatie, geen bijkomende stukken bij het voorliggende verzoekschrift.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Verzoeker voert in het voorliggende verzoekschrift een betoog omtrent het hoger belang van het kind en wijst in dit kader onder meer op artikel 22*bis* van de Grondwet, artikel 57/1, § 4, van de Vreemdelingenwet en artikel 24 van het Handvest.

Hoewel het hoger belang van het kind krachtens de voormelde bepalingen, waaronder artikel 57/1, § 4, van de Vreemdelingenwet, een doorslaggevende overweging vormt die de commissaris-generaal moet leiden tijdens het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming, kan een loutere verwijzing naar dit hoger belang echter niet volstaan om in hoofde van verzoeker het bestaan van een nood aan internationale bescherming in de zin van artikel 48/3 en/of artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Het gegeven dat de belangen van het kind bij elke handeling die het kind aangaat de eerste overweging vormen, kan geen afbreuk doen aan de eigenheid van het asielrecht, waarin de artikelen van de Vreemdelingenwet in uitvoering van Europese regelgeving en van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 in duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Het voorgaande neemt uiteraard niet weg dat met verzoekers leeftijd en met de eventuele aan deze leeftijd verbonden risico's in hoofde van verzoeker bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst bij de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming terdege rekening moet worden gehouden.

2.3.2. De Raad benadrukt dat de bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6, § 3, 6°, van de Vreemdelingenwet, dat aan de commissaris-generaal de bevoegdheid geeft om een volgend verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren indien de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen. De aangevoerde schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet mist dan ook juridische grondslag.

De Raad doet in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voorts geen uitspraak over een maatregel tot terugleiding of verwijdering. De Raad gaat te dezen enkel na of de verwerende partij al dan niet terecht heeft besloten dat verzoeker geen eigen feiten heeft aangehaald in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van de artikelen 2 en 3 van het EVRM is *in casu* dan ook niet aan de orde.

2.3.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft verder tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.3.4. Dient in het kader van de aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht vooreerst te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissing geheel terecht als volgt wordt gemotiveerd:

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratieve dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal

steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd jouw verzoek behandeld door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen en dergelijke verzoeken op een dito wijze te behandelen. Jij werd opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud op het CGVS op 12 januari 2023. Om medische redenen kon je echter niet op dit onderhoud aanwezig zijn. Daarom werd jou op 12 januari 2023 een schriftelijk verzoek om inlichtingen toegestuurd om jou de kans te geven om de redenen voor jouw persoonlijke verzoek om internationale bescherming uiteen te zetten en alle beschikbare stavingsstukken over te maken. Op 13 februari 2023 ontving het CGVS van jouw advocaat een antwoord op dit verzoek om inlichtingen, inclusief een psychologisch attest d.d. 29/9/2022. Jouw advocaat deelde ook mee dat je bereid was om door het CGVS gehoord te worden. Op 29 maart 2023 maakte jouw advocaat nog een bijkomend psychologisch attest d.d. 6/1/2023 over. Gezien het verzoek van jouw advocaat om gehoord te worden, werd je door het CGVS opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud op 24 augustus 2023. Op vraag van jouw advocaat, die in die periode in verlof ging, werd het persoonlijk onderhoud uitgesteld naar 11 september 2023. Het CGVS gaf, in navolging van de aanbevelingen in het psychologisch attest d.d. 6/1/2023, de toestemming om je tijdens dit onderhoud te laten bijstaan door een vertrouwenspersoon. Zelf haalde je in het kader van de vragenlijst 'bijzondere procedurele noden' DVZ geen elementen aan die jouw deelname aan onderhavige procedure zouden beïnvloeden of bemoeilijken. In jouw verdere verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken vertelde je wel dat je nierstenen gehad had, maar je het op dat moment goed stelde (Verklaring DVZ, nr. 31). Jouw voogd (moeder) haalde bij de Dienst Vreemdelingenzaken evenmin enig element aan dat jouw deelname aan onderhavige procedure zou beïnvloeden of bemoeilijken. Uit het medisch attest d.d. 29/9/2022 blijkt dat jij in juni 2022 werd aangemeld bij de psychologische praktijk omwille van emotionele moeilijkheden, meer bepaald stemmingswisselingen, depressieve gevoelens en angsten, en je een groot verantwoordelijkheidsgevoel draagt ten aanzien van jouw moeder. Op basis van de gesprekken kan volgens de behandelende psycholoog gesteld worden dat je verschillende ingrijpende, traumatische gebeurtenissen hebt meegemaakt en onveiligheid hebt gekend in het verleden. Ook op dat moment leefde je in onzekerheid door de lopende asielprocedure en in angst door de druk die jouw paternale familie jou en jouw moeder oplegt, wat een merkbare negatieve impact had op jouw functioneren. Uit het attest d.d. 6/1/2023 blijkt voorts dat je je omwille van de druk vanwege jouw paternale familie ook op straat vaak onveilig voelt en het gevoel hebt dat je achtervolgd of in het oog gehouden wordt, wat leidt tot voortdurende alertheid, mentale stress, angst en nachtmerries. Ook de lopende asielprocedure legt duidelijk druk op jou en zorgt voor veel onzekerheid en onduidelijkheid betreffende de toekomst. Het interview triggert jouw groot verantwoordelijkheidsgevoel en geeft jou stress, die gepaard gaat met vervelende lichamelijke klachten, slaapmoeilijkheden en nachtmerries. Ook de taal en het niet weten of er een juiste tolk aanwezig kan zijn, bezorgt je stress. Je bent bang dat je de vragen niet zou verstaan of niet zou kunnen zeggen wat je zou willen of bedoelen. Omwille hiervan wilde je tijdens jouw interview bijgestaan worden door een vertrouwenspersoon, wat ook door jouw psycholoog als aangewezen werd beschouwd. Aan dit verzoek werd tegemoet gekomen. Nergens uit deze attesten blijkt echter dat jouw cognitieve capaciteiten zouden zijn aangetast. Bij aanvang van het persoonlijk onderhoud meldde je dat je gestresseerd was. Niettemin je je gestresseerd voelde, zei je dat je je in staat voelde om het persoonlijk onderhoud te volbrengen. Er werd je gevraagd om het onmiddellijk te zeggen indien het voor jou niet meer zou lukken alsook indien je een pauze nodig zou hebben. Je stemde hiermee in (CGVS, p. 2-3). Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat het gesprek op vlotte en serene wijze is verlopen en er zich tijdens het onderhoud geen problemen of incidenten hebben voorgedaan. Je gaf aan de tolk goed te begrijpen (CGVS, p. 3). Je begreep de vragen en kon ze ook beantwoorden. Na afloop van het onderhoud gaf je aan dat het onderhoud normaal verlopen was. Je was heel bang, maar uiteindelijk was het persoonlijk onderhoud niet zo beangstigend (CGVS, p. 13). Jouw advocaat voegde toe dat hij meende dat je bij de schriftelijke procedure meer op jouw gemak was en iets meer hebt kunnen vertellen omdat je het verzoek om inlichtingen hebt ingevuld in aanwezigheid van jouw vertrouwde psycholoog en een tolk Tsjetsjeens, die altijd voor jou tolkt (CGVS, p. 15). Jouw advocaat maakte echter geen melding van enig probleem betreffende het verloop van het persoonlijk onderhoud. Ook jouw vertrouwenspersoon had geen enkele opmerking ter zake (CGVS, p. 15). Aangezien er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden werd met zowel jouw medisch-psychologische toestand, jouw jeugdige leeftijd en maturiteit als met de algemene situatie in jouw land van herkomst, er gehoor werd gegeven aan jouw vraag tot horen, je verzoek om tijdens het persoonlijk onderhoud te worden bijgestaan door een vertrouwenspersoon werd ingewilligd en jouw advocaat en vertrouwenspersoon tijdens het persoonlijk onderhoud in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen, kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan jouw verplichtingen."

Verzoeker voert ter weerlegging van de voormelde motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. Verzoeker beperkt zich er in het onderhavige verzoekschrift immers toe eenvoudigweg te wijzen op de inhoud van de voormelde, reeds eerder door hem neergelegde psychologische attesten en betwist daarbij niet dat zijn psychische problemen als dusdanig niet in de weg stonden aan zijn 'deelname' aan de procedure om internationale bescherming, ofschoon hij het tijdens het

invullen van de schriftelijke vraag om inlichtingen vaak erg moeilijk had en wat ook door de psycholoog die hierbij aanwezig was als dusdanig geacteerd werd (hij weende veel, trilde, zette zichzelf meermaals in een bolletje en kon op een gegeven moment moeilijk ademen). Bijgevolg blijven de voormelde motieven in verband met de bijzondere procedure noden onverminderd gelden.

2.3.5. Verzoeker, in het kader van onderhavig beroep wettelijk vertegenwoordigd door zijn moeder, dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal van 19 oktober 2023, getiteld “*niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige)*”, waarbij zijn verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk wordt verklaard in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet.

Luidens artikel 57/1, §1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet wordt “*Een vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming indient, (...) vermoed dit verzoek eveneens in te dienen namens de hem vergezellende minderjarige vreemdeling(en) over wie hij het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent (op grond van de wet die van toepassing is overeenkomstig artikel 35 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van Internationaal Privaatrecht). Dit vermoeden blijft bestaan tot op het moment dat er een definitieve beslissing met betrekking tot het verzoek om internationale bescherming wordt genomen, zelfs indien de hiervoor vermelde minderjarige vreemdeling intussen de meerderjarigheid heeft bereikt.*”

Uit het administratief dossier blijkt dat de moeder van verzoeker op 9 juli 2021 reeds zelf een verzoek om internationale bescherming indiende. Dit verzoek werd op 12 mei 2022 kennelijk ongegrond bevonden door de commissaris-generaal. Het hiertegen door verzoekers moeder ingestelde beroep werd bij 's Raads arrest nr. 279 194 van 21 oktober 2022 verworpen en hiertegen werd binnen de wettelijk daartoe voorziene termijn geen cassatieberoep bij de Raad van State ingesteld. Deze beslissing en beoordeling zijn bijgevolg definitief.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer :

(...)

6° de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten.”

De memorie van toelichting bij artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet stelt onder andere:

“De bepaling in paragraaf 3, 6° laat toe de procedure van de volgende verzoeken eveneens toe te passen op de minderjarige vreemdeling die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat zijn eerdere verzoek om internationale bescherming namens hem werd ingediend door de persoon die over hem het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. Het dient benadrukt te worden dat het criterium ruimer is dan alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen.” (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001,108).

Aldus blijkt dat de loutere vaststelling dat een minderjarige verzoeker eigen feiten aanhaalt niet volstaat om het verzoek ontvankelijk te verklaren. Deze eigen feiten moeten bovendien van die aard zijn dat zij een apart verzoek rechtvaardigen. Deze “*eigen feiten*” in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet hoeven niet noodzakelijk “*nieuwe elementen of feiten*” in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet te zijn. Het kunnen feiten zijn die reeds aanwezig waren tijdens het beschermingsverzoek van de betrokken ouder, maar toen met goede redenen niet eerder werden aangehaald (EASO Practical Guide on Subsequent Applications, december 2021, p. 44).

Verzoeker haalde bij de Dienst Vreemdelingenzaken, in zijn antwoord op het schriftelijk verzoek om inlichtingen d.d. 13 februari 2023 en ook tijdens zijn persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen d.d. 11 september 2023, aan dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst, Georgië, vreest meegenomen te worden door de familie van zijn vader, die overleed toen hij amper tien maanden oud was, en door wie hij overeenkomstig de Tsjetsjeense tradities opgevoed moet worden omdat zijn vader dood is. Hij verklaarde in het verleden reeds door de familie van zijn vader gekidnapt en meermaals met stokslagen mishandeld te zijn geweest. Bij terugkeer vreest verzoeker geen kindertijd te hebben en slaaf te zullen zijn voor de familie van zijn overleden vader. Hij vreest eveneens dat de familie van zijn overleden vader zijn moeder zal vermoorden. Naast de vrees voor de familie van zijn overleden vader haalt verzoeker bijkomend aan dat hij niet naar Georgië kan terugkeren omdat hij onvoldoende Georgisch kent (administratief dossier, ‘vragenlijst CGVS’, nrs. 3.4 en 3.5, antwoord verzoek om inlichtingen, vragen 1-3 en notities persoonlijk onderhoud, p. 6-7 en 10-13).

Aldus is verzoekers vrees in essentie voor een groot deel terug te brengen op het hoederechtprobleem en de daaruit voortvloeiende problemen met de familie van zijn overleden vader, zoals reeds door zijn moeder opgeworpen tijdens de behandeling van haar beschermingsverzoek dat, zo weze herhaald, overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, vermoed wordt eveneens te zijn ingediend in naam van de haar vergezellende minderjarige zoon, te weten verzoeker. Zoals eerder vermeld, diende de moeder van verzoeker een beschermingsverzoek in op 9 juli 2021. Zij verklaarde dat zij Georgië had verlaten uit vrees vermoord te worden door haar oudste broer, die de beledigingen en schaamte omwille van de hoederechtproblematiek over haar zoon, verzoeker, beu is. Wat betreft haar zoon, vreesde de moeder dat hij slecht behandeld gaat worden bij zijn schoonfamilie en niet naar school zal mogen gaan. De commissaris-generaal oordeelde dat het asielrelaas van verzoeksters moeder over de hoederechtproblemen met haar ex-schoonfamilie absoluut niet geloofwaardig is. Zo bleken haar verklaringen over deze problematiek op meerdere kernaspecten manifest tegenstrijdig met de verklaringen die zij hierover in het kader van een eerder verzoek om internationale bescherming in Duitsland aflegde (meer bepaald over de verblijfplaatsen van haar en verzoeker na de dood van verzoekers vader, de stappen die zij zou ondernomen hebben om hulp te krijgen voor de problemen met de familie van verzoekers vader en haar eigen gezinssituatie). Daarnaast liet verzoekers moeder na documenten voor te leggen om het relaas over het hoederecht en meer bepaald haar vermeende pogingen tot het verkrijgen van bescherming te staven. Geoordeeld werd dat verzoekers moeder aldus geen zicht biedt op de werkelijke situatie van het hoederecht over haar zoon, verzoeker, en welke verstandhouding daarover bestond met haar ex-schoonfamilie. De vrees voor haar zoon werd niet geloofwaardig bevonden. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad bevestigd in zijn arrest nr. 279 194 van 21 oktober 2022. De Raad merkt hierbij op dat Georgië toen nog werd beschouwd als een veilig land van herkomst.

Verzoeker kan niet worden gevolgd waar hij in zijn verzoekschrift stelt dat het dossier van zijn moeder niet als uitgangspunt kon worden genomen, gelet net op het bepaalde in artikel 57/1, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet en gezien de vrees van verzoeker voor een groot deel teruggaat op de reeds door verzoekers moeder ten berde gebrachte, doch zowel door de commissaris-generaal als de Raad reeds ongeloofwaardig bevonden, hoederechtkwestie over hem. Het staat vast dat verzoekers moeder geen zicht bood op de werkelijke situatie omtrent het hoederecht over verzoeker en de tijdens de beroepsprocedure neergelegde documenten in dit verband, te weten de brief van de Raad van Ouderen en de notariële legalisatie, vermogen de ongeloofwaardigheid over de hoederechtkwestie niet te herstellen, zoals in voormeld arrest nr. 279 194 wordt onderbouwd.

Er kan evenwel niet worden ontkend dat verzoeker, in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming, los van de hoederechtkwestie als dusdanig, gedetailleerde en *prima facie* doorleefde verklaringen aflegde met betrekking tot de ontvoering en de mishandelingen die hij bij de familie van zijn overleden vader meermaals moest ondergaan. Nergens wordt betwist dat verzoekers vader overleden is en dat hij in het verleden bij de familie van zijn overleden vader heeft verbleven. Bovendien staat in de drie voorliggende psychologische attesten opgetekend dat verzoeker "*verschillende ingrijpende, traumatische gebeurtenissen heeft meegemaakt en onveiligheid heeft gekend in het verleden*". Niettegenstaande voor deze, overigens niet nader omschreven, vaststellingen enkel wordt uitgegaan van de gezegden van verzoeker, kan, gelet op de samenlezing van deze attesten en de verklaringen die verzoeker tijdens zijn antwoorden op de schriftelijke vraag tot inlichtingen alsook tijdens zijn persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal gaf, in deze stand van zaken redelijkerwijze worden aangenomen dat verzoeker in het verleden bij en door de familie van zijn overleden vader het slachtoffer is geweest van herhaaldelijke mishandeling. Uit de bestreden beslissing kan geenszins worden opgemaakt dat met verzoekers eigen verklaringen rekening zou zijn gehouden. Enkel de door hem neergelegde documenten worden besproken.

Dat de eigen feiten van verzoeker zich afspelen in dezelfde context van een vrees voor de familie van zijn overleden vader, zoals door zijn moeder aangehaald, volstaat *in casu* niet om te stellen dat deze eigen feiten geen afzonderlijk verzoek rechtvaardigen. Zulks gaat geheel voorbij aan de zwaarwichtigheid van de aangehaalde feiten, de impact ervan op verzoeker (zoals blijkt uit zijn emotionele verklaringen en reacties tijdens het antwoord op de schriftelijke vraag om inlichtingen, in mindere mate tijdens het persoonlijk onderhoud en eveneens ter terechtzitting) en de kwetsbaarheid van verzoeker als minderjarige alsook zijn geattesteerde psychische kwetsbaarheid. Ter terechtzitting verduidelijkt verzoeker dat hij twee maal per maand psychologisch wordt begeleid.

De Raad acht een verder onderzoek ten gronde dan ook nodig, met name een toekomstgerichte analyse van het risico op vervolging of ernstige schade in het licht van nauwkeurige en actuele landeninformatie die in deze relevant is alsook van de individuele omstandigheden van verzoeker, daarin begrepen zijn afkomst en beweerdde regio van herkomst.

Op basis van de elementen in het rechtsplegingsdossier kan de Raad, met inachtneming van de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting en gelet op het ontbreken van verdere onderzoeksbevoegdheid, in deze

stand van zaken het beschermingsverzoek van verzoeker niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep. Een volledig en *ex nunc* onderzoek van alle juridische en feitelijke gronden is niet mogelijk.

Het ontbreekt de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1°, van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde grieven niet verder te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing, genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 19 oktober 2023, wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien maart tweeduizend vierentwintig door:

V. SERBRUYNS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

V. SERBRUYNS